

ЧРЕЗ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР. БЛАГОЕВГРАД

ДО ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЖАЛБА

От:

"ПРИМА ИНВЕСТ - БГ" ООД – гр. Благоевград, ЕИК 101650500, със седалище и адрес на управление гр. Благоевград, ул. "Тодор Александров" № 48. представлявано от управителя Илия Стоянов Ризов.

Против:

РЕШЕНИЕ № 843/07.01.2010 год. постановено по адм. дело № 803/2009 год. по описа на АС – Благоевград

Уважаеми Върховни съдии,

Моля, след като съобразите приложимия закон и изложените правни доводи, както и събраните в хода на производството доказателства, да постановите Решение, с което обезсилите първоинстанционния съдебен акт и прекратите производството по делото, като върнете поделения от Окръжна прокуратура – Благоевград протест. В случай, че не намерите основания за горното, моля да отмените обжалваното решение, като неправилно, необосновано и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Събраженията ми за това са следните:

1. Обжалваният съдебен акт е недопустим, тъй като съставът на АС – Благоевград се произнесе по протест на ОП – Благоевград, който е подаден след изтичане на преклузивния 14-дневен срок, съгласно чл. 215, ал. 4 ЗУТ. От събраните по делото доказателства се установи, че оспорвания отказ на Началника на РДНСК – Благоевград, обективиран в писмо с изх. № БЛ-16-02-587/10.09.2009 год. е получен и заведен във входящия регистър на Окръжна прокуратура – Благоевград на 14. 09. 2009 год. След извършена проверка в деловодството на АС – Благоевград обаче бе установено, че протестът, по който е образувано производството, е заведен в регистратурата на съда на 29.09.2009 год. При тези данни, представляваното от мен дружество възрази по хода на делото, като бе заявено искане за прекратяване на производството и връщане на протеста, поради просрочие. След така направеното изрично възражение, по свой почин, състава на съда изиска от оспорващата страна копие на разносната книга водена от администрацията на ОП – Благоевград, като по делото бе призован и разпитан като свидетел административния служител Юлия Гочева. В обстоятелствената част на решението си, АС – Благоевград прие за установено, че протестът на прокуратурата е постъпил в деловодството на съда на 28. 09. 2009 год., а не както е отразено във входящия регистър – 29. 09. 2009 год., т.е. в

срока по чл. 215, ал. 4 ЗУТ. Считаю обаче, че тези констатации на състава са неправилни и необосновани, сочещи на допуснати от съда съществени процесуални нарушения.

За да достигне до извода, че протеста е подаден на 28.09.2009 год. АС – Благоевград анализира и кредитира показанията на св. Юлия Гочева, която в с.з. сочи, че поради техническа невъзможност и неизправност в компютърната програма на съда, подадения протест е заведен не в деня на подаването му, а на следващия работен ден – 29.09.2009 год. Свидетелят потвърди, че върху самия протест не е извършено никакво ръчно отбелязване на датата на получаване, че същият е бил представен от неизвестен служител на прокуратурата, за което св. Гочева е положила подписа си върху разносната книга. В настоящия казус считам, че показанията на разпитания свидетел въобще не следва да бъдат обсъждани и въз основа на тях съдът не следва да прави каквито и да е заключения. Съгласно императивната разпоредба на чл. 164, ал. 1, т.2 и т. 3 ГПК свидетелски показания са недопустими, когато с тях се опровергава съдържанието на официален документ и/или се цели установяване на обстоятелства, за доказването на които законът изисква писмен акт. На практика обаче, според състава на АС – Благоевград с показанията на св. Гочева бе опровергано официалното отбелязване върху първата страница на протеста, извършено с щемпел и печат на съда, удостоверено с подпис на съдебен служител, което установява датата на получаване на документа в регистратурата – 29.09.2009 год. Оказа се, че оформената от длъжностното лице първа страница на протеста /носеща белезите на официален документ/ е с невярно съдържание, т.к. в същата е посочена дата на представяне на документа, която според показанията на свидетеля е недостоверна. По този начин, в разрез с нормата на чл. 164, ал. 1, т. 2 ГПК съдът прие, че показанията на свидетеля са достатъчни за опровергаване на посочената дата на получаване на протеста, което представлява съществено и неотстранимо нарушение на приложимия процесуален закон.

Отделно от изложеното следва да съобразите и факта, че с показанията на св. Гочева бяха установени факти, за доказването на които законът изисква писмен акт. В съответствие с изискванията на Правилника за администрацията на съдилищата, датата на подаване на съответния документ в регистратурата на съда следва да се отбележи от съдебен служител с щемпел под образец, като документа се заведе във входящия дневник. Следователно, законодателят е предвидил специална процедура за удостоверяване на датата на постъпване на документа в съда, имайки предвид същественото й значение за производството впоследствие. С обжалваното решение обаче, съставът на съда установи, че протеста е заведен на 28.09.2009 год. въз основа на свидетелски показания и то при положение, че официалното отбелязване сочи на датата 29.09.2009 год.

Налице са и други обстоятелства, опровергавачи изводите на съда по допустимостта на протеста. Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 2 ГПК срокът не се смята за пропуснат, в случай че документа е изпратен по пощата. В настоящия случай, на база официалното удостоверяване от служебния служител се доказва, че протеста на прокуратурата е заведен в деловодството на съда на 29.09.2009 год. До приключване на съдебното производство, от страна на ОП – Благоевград не бе представено доказателство, че протеста е изпратен по пощата, което да обоснове приложение за чл. 62, ал. 2 ГПК. По искане на съда, към делото бе представено извлечение от разносната книга на Окръжна прокуратура – Благоевград, въз основа на която обаче не може да се установи датата на подаване на документа. Разносната книга на прокуратурата установява единствено, че на 28.09.2009 год. на съответния служител от администрацията на ОП – Благоевград е предоставен протест, но тази книга не може да обоснове “изпращане” или “подаване” на протеста в смисъла, вложен от законодателя с нормата на чл. 62, ал. 2 ГПК. Цитираната книга обаче по никакъв начин не удостоверява нито дата на изпращане на документа, нито дата на връчване, нито дата на получаване. Следователно, въз основа на вътрешно-ведомствен документ именуван като “разносна книга”